

1 Our דף begins with five more challenges from where we see that an איסור אכילה does not always include איסור הנאה.

והרי תרומה -
With regard to תרומה the תורה says;
וכל זר לא יאכל קודש -
A non-Kohen shall not eat תרומה.
According to רבי אבהו this would include איסור הנאה, yet the משנה in עירובין says;
מערבין לנזיר ביין ולישראל בתרומה -
מערבין לנזיר even with wine - and for a נזיר even with תרומה.
Rashi explains that the עירוב is potentially באכילה because one can be שואל - annul the נזירות or the תרומה.

1 Five more challenges that...
איסור אכילה
does NOT always include
איסור הנאה

והרי תרומה

וכל זר לא יאכל קודש

Includes רבי אבהו איסור הנאה

משנה - עירובין מערבין לנזיר ביין... ולישראל בתרומה

Potentially מותר באכילה Because... שואל ANNUL תרומה or נזירות

רש"י

2 However, until he does so, he is deriving the benefit of an עירוב of תרומה, clearly indicating that תרומה is מותר הנאה?

The תרומתכם answers that the פסוק specifically says, תרומתכם, שלכם תהא - to teach that unlike other איסורי אכילה, Trumah is yours to be enjoyed.

2 ? However...
Until he does so, he is deriving benefit of תרומה?
מותר בהנאה?

תרומתכם שלכם תהא

Unlike other איסורי אכילה

תרומה מותר הנאה

3 והרי נזיר -
The Gemara asks the same question regarding a נזיר, where the תורה says;

מחרצנים ועד זג לא יאכל -
The נזיר may not eat any grape products.
The above-mentioned משנה clearly indicates that it is מותר בהנאה?
The Gemara answers that the פסוק specifically says שלו יהא - to teach that unlike other איסורי אכילה, a נזיר may benefit from grape products

3 והרי נזיר

כל יבלי נזרו... מחרצנים ועד זג לא יאכל

נזרו שלו יהא מותר הנאה

Unlike other איסורי אכילה

A נזיר may benefit from grape products

4 והרי חדש - With regard to new grain the תורה says;
 - ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה
 Yet the מנחות in משנה says;
 ומאכיל לבהמה - one may feed it to animals, clearly indicating
 that it is מותר בהנאה?
 The גמרא answers that the פסוק specifically says שלכם, קצירכם,
 - to indicate that we may benefit from חדש.

4 והרי חדש

ולחם וקלי וקרמל
 לא תאכלו. עד עצם היום הזה

Includes רבי אבהו
 איסור הנאה

מאכיל לבהמה - מותר בהנאה?

קצירכם - שלכם יהא
 We may benefit from it

5 והרי שרצים - with regard to שרצים the תורה says;
 - שקץ הוא לא יאכל
 yet the משנה says that people who accidentally caught
 - מותרין למוכרן לנכרים - may sell them to non-Jews, clearly
 indicating that they are מותר בהנאה? A challenge to both חזקיה
 AND אבהו רבי.
 The גמרא answers that the פסוק specifically says לכם - to teach
 that we may benefit from them.
 The גמרא points out that this פסוק is חזקיה's source that לא יאכל
 generally includes איסור הנאה, because if it did not the תורה
 could have used one of the other לשונות of אכילה, and would
 not need to say לכם to make it מותר בהנאה.

5 והרי שרצים

שקץ הוא לא יאכל

The מלך says
 People who accidentally caught them

מותרין למוכרן לנכרים!

מותר בהנאה?

רבי אבהו חזקיה

אלה הטמאים לכם בכל השרץ
 We may benefit from them

6 Finally, חמץ - והרי חמץ - with regard to חמץ the תורה says;
 - לא יאכל חמץ - Yet רבי יוסי הגלילי maintains in a ברייתא that חמץ
 is מותר בהנאה בפסח
 The גמרא answers that the פסוק specifically says לך לא יראה
 to teach that
 - it shall be yours to benefit from it.

6 והרי חמץ

לא יאכל חמץ

ר' יוסי בקלילי
 חמץ בפסח

לא יראה לך שאור

שלך יהא
 It shall be YOURS to benefit from it!

מותר בהנאה?

7 לימא כתנאי -
 Regarding חלב of a נבילה the תורה says;
 יעשה לכל מלאכה - It may be used for any use.
 The גמרא cites a Braisa in which
 מותר בהנאה is חלב holds that רבי יוסי הגלילי
 holds, it teaches that חלב נבילה is not טמא
 נבילה.
 It would seem that
 רבי יוסי הגלילי holds like רבי אבהו that לא תאכלו
 that the words include איסור הנאה, and the phrase
 the תורה uses for חלב is needed to teach that חלב
 is מותר בהנאה. חלב לא תאכלו does NOT include
 חזקיה holds like רבי עקיבא that איסור הנאה
 and the phrase לכל מלאכה is not needed to teach
 that חלב is מותר בהנאה. Therefore, it can teach that
 חלב נבילה is not טמא.

8 The גמרא says that this מחלוקת תנאים can be explained differently.
 They both agree with רבי אבהו that לא תאכלו includes איסור הנאה.
 רבי יוסי הגלילי holds
 - כשהותרה נבילה היא הותרה, חלבה וגידה לא הותרו
 The חלבה of the נבילה did NOT include its חלב, and we
 therefore need לכל מלאכה to teach that חלב is מותר בהנאה.
 רבי עקיבא holds
 - כשהותרה נבילה, חלבה וגידה נמי הותרו
 The חלבה of the נבילה DID include its חלב, and we
 therefore can use לכל מלאכה to teach that חלב נבילה is not טמא.

9 Regarding גיד הנשה, we must remember a Braisa cited in the previous Daf:
 גיד הנשה מותר בהנאה דברי רבי יהודה ורבי שמעון אוסר
 - Now, רבי יוסי הגלילי, who said;
 - כשהותרה נבילה היא הותרה, חלבה וגידה לא הותרו
 The גיד of the נבילה did NOT include its גיד, would seem to
 hold like רבי שמעון that גיד הנשה is indeed מותר בהנאה.
 However, the Gemara suggests that he may hold like רבי יהודה
 that גיד הנשה is מותר בהנאה, based on the following קל וחומר.
 If חלב which is a חיוב כרת, is מותר בהנאה,
 מותר בהנאה which is not a חיוב כרת, would certainly be מותר בהנאה.
 ק"ו clearly does not agree with the reasoning of this פ"ק because of a פירכא.

10 The Gemara continues;
 מכדי אותבינהו כל הני קראי ושניהו
 Now that we have brought all ten of these פסוקים over the last two דפים, and answered tevery challenge to חזקיה and רבי אבהו, in what cases do they actually disagree?
 In the above-mentioned cases, they both agree that they are either מותר בהנאה, or אסור בהנאה, albeit for different reasons.
 מאי ביניהו -
 In what case is there a practical difference in הלכה between them?

10 מכדי...
 אותבינהו כל הני קראי ושניהו
 We have answered every challenge to רבי אבהו and חזקיה
 In what cases do they actually disagree?
 In the above-mentioned cases,
 They agreed either מותר בהנאה or אסור בהנאה
 Albeit for different reasons
 ?
 מאי ביניהו?
 In what case is there a practical difference in הלכה?

11 The Gemara answers that they argue whether חולין שנשחטו בעזרה, a non קודש animal that was Shechted in the עזרה, is אסור בהנאה מדאורייתא, or only מדרבנן:
 חזקיה holds that לא יאכל teaches that חמץ בפסח and שור הנסקל are אסור בהנאה, leaving אותו to teach that חולין שנשחטו בעזרה is אסור בהנאה, whereas רבי אבהו holds that we need אותו to teach that חמץ בפסח and שור הנסקל are אסור בהנאה, and there is no פסוק to teach that חולין שנשחטו בעזרה is אסור בהנאה.

12 The דף concludes with רבי יהושע בן לוי asking;
 מנין לכל איסורין שבתורה דכי היכי דאסורין באכילה הכי נמי אסורין בהנאה -
 How do we know that חמץ בפסח and שור הנסקל are אסור בהנאה?

12 רבי יהושע בן לוי
 מנין... לכל איסורין שבתורה
 דכי היכי דאסורין באכילה
 הכי נמי אסורין בהנאה
 How do we know...
 חמץ שור הנסקל בפסח
 אסור בהנאה?

13 The Gemara points out that ר' יהושע בן לוי rejects each of the three possible sources mentioned in the previous דפים:

He does not learn it from לא יאכל, because he holds לא יאכל is no different than other expressions of אכילה, and does not include איסור הנאה.

He does not learn from the fact that the תורה has to specify that תורה is נבילה, because he holds like ר' יהודה that דברים ככתבן -

These words are meant specifically as written. To the גר it may only be gifted - To the נכרי it may only be sold. They were not necessary to teach that it is מותר בהנאה.

He does not learn from the word אותו, because he needs it to teach שהנאה מדאורייתא is חולין שנשחטו בעזרה.

13 The Gemara points out... רבי יהושע בן לוי

✗ לכלב השליכון אודנו ↓ NEEDED to teach חולין שנשחטו בעזרה איסור בהנאה	✗ מיכא has to specify that לא יאכל מוציא בקרא ↓ He holds like ר' יהודה דברים ככתבן לאר קמיניב אכרי באיניב	✗ לא יאכל ...ד... ↓ No different than other expressions of אכילה ↓ Doesn't include איסור הנאה

14 Therefore, he suggests another source: Regarding a קרבן חטאת, whose blood was supposed to be sprinkled on the מזבח החיצון, but was incorrectly brought into the היכל, the Torah says; באש תשרף.

Since we already know from another Posuk that it must be burned, we can use it to teach that חמץ בפסח and שור הנסקל are אסור בהנאה, based on the principle of

- אם אינו ענין לגופו תנהו ענין לכל איסורין שבתורה

If words in the Torah are not needed to teach us something in their original context, we apply them to a different Halacha.

14 Therefore... רבי יהושע בן לוי

Regarding a קרבן חטאת
whose BLOOD was...

Supposed to be sprinkled on the מזבח החיצון

But... Was incorrectly brought into the היכל

↓

באש תשרף

↓

חמץ בפסח הנסקל
שור הנסקל
אסור בהנאה

↓

אם אינו ענין לגופו
תנהו ענין
לכל איסורין שבתורה

Since, we already know from another פסוק that it must be burned